

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босна и Херцеговина

Predmet broj: S1 2 K 020632 17 Kž 4

Datum održavanja sjednice: 08.02.2018. godine

Pred vijećem Apelacionog odjeljenja u sastavu:

Sudija Mirza Jusufović, kao predsjednik vijeća

Sudija Senadin Begtašević, sudija izvjestilac

Sudija dr Dragomir Vukoje, član

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE

protiv optuženih

Gorana Jovanovića i Alena Jahića

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužiteljica Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Sena Uzunović

Branilac optuženog Gorana Jovanovića:

Advokat Srđan Petrić

Branilac optuženog Alena Jahića:

Advokat Dr.sci. Kenan Ademović

Sadržaj:

I. TOK POSTUPKA	4
II. ŽALBE.....	5
III. BITNE POVREDE ODREDABA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 297. ZKP BIH..	6
A. BITNA POVREDA ODREDABA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 297. STAV 1. TAČKA D).....	6
1. Žalba branica optuženog Alena Jahića	6
B. BITNA POVREDA ODREDABA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 297. STAV 1. TAČKE F) I G).....	8
1. Žalba branica optuženog Gorana Jovanovića	8
C. BITNA POVREDA ODREDABA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 297. STAV 1. TAČKA H)	9
1. Žalba branica optuženog Gorana Jovanovića	9
D. BITNA POVREDA ODREDABA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 297. STAV 1. TAČKA K).....	10
1. Žalbe branica optuženih Gorana Jovanovića i Alena Jahića.....	10
IV. POGREŠNO ILI NEPOTPUNO UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE.....	12
1. Žalba branioca optuženog Gorana Jovanovića	12
2. Žalba branioca optuženog Alena Jahića.....	14
3. Dokazanost postojanja grupe za organizovani kriminal i pripadnost optuženih	17
V. POVREDA KRIVIČNOG ZAKONA.....	19
1. Žalba branioca optuženog Alena Jahića	19
VI. ODLUKA O KRIVIČNOPRAVNOJ SANKCIJI I ODUZIMANJU IMOVINSKE KORISTI.....	19
1. Žalba branioca optuženog Gorana Jovanovića	19
2. Žalba branioca Alena Jahića.....	20
3. Zaključak Apelacionog vijeća.....	20

U IME BOSNE I HERCEGOVINE !

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja, sastavljenom od sudije Mirze Jusufovića, kao predsjednika vijeća, te sudija Senadina Begtaševića i dr Dragomira Vukoja kao članova vijeća, uz sudjelovanje stručne saradnice Ene Granić Čizmo, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih Gorana Jovanovića i Alena Jahića, zbog krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa krivičnim djelom Neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 1. istog Zakona i dr., odlučujući o žalbi branioca optuženog Gorana Jovanovića, advokata Srđana Petrića, od 26.09.2017.godine, kao i branioca optuženog Alena Jahića, advokata Dr.sci. Kenana Ademovića, od 05.09.2017.godine, izjavljenim protiv presude Suda Bosne i Hercegovine, broj S1 2 K 020632 16 K od 16.06.2017. godine, nakon održane javne sjednice vijeća, dana 08.02.2018. godine, u prisustvu tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine, Emira Neradina¹, kao i optuženog Gorana Jovanovića, sa njegovim braniocem Srđanom Petrićem, te advokata Dr.sci. Kenana Ademovića, branioca optuženog Alena Jahića, a u odsustvu uredno obaviještenog optuženog Alena Jahića, na osnovu člana 310. stav 1. u vezi sa članom 313. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, donio je slijedeću:

PRESUDA

Odbijaju se, kao neosnovane, žalbe branilaca optuženih Gorana Jovanovića i Alena Jahića, te se presuda Suda Bosne i Hercegovine, broj S1 2 K 020632 16 K od 16.06.2017. godine, **potvrđuje.**

---

¹ U zamjeni.

O b r a z l o ž e n j e

I. TOK POSTUPKA

1. Presudom Suda Bosne i Hercegovine, broj S1 2 K 020632 16 K od 16.06.2017. godine, optuženi Goran Jovanović i Alen Jahić oglašeni su krivim da su, radnjama opisanim u izreci pobijane presude, počinili krivična djela, i to: Goran Jovanović krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH) u vezi sa krivičnim djelom Pranje novca iz člana 209. stav 1. KZ BiH, te Alen Jahić krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom Neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 1. KZ BiH, pa ih je Sud na osnovu odredbi članova 39., 42. i 48. KZ BiH, osudio na kaznu zatvora u trajanju od po 6 (šest) godina.

2. Na osnovu odredbi člana 41. stav 4. i 46. KZ BiH, Sud je optuženom Alenu Jahiću kao sporednu kaznu izrekao novčanu kaznu u iznosu od 50.000,00 KM, koju je optuženi dužan platiti u roku od 6 (šest) mjeseci od dana pravosnažnosti presude, te je određeno da ukoliko optuženi ne plati novčanu kaznu u ostavljenom roku, u skladu sa odredbom člana 47. stav 3. KZ BiH ista će se zamijeniti kaznom zatvora, tako što će se za svakih započelih 100,00 KM novčane kazne odrediti jedan dan zatvora.

3. Prema odredbama članova 56. i 57. KZ BiH, optuženima je u izrečenu kaznu zatvora uračunato vrijeme provedeno u pritvoru: optuženom Goranu Jovanoviću od 30.05.2013. godine do 30.08.2013. godine, te optuženom Alenu Jahiću od 30.07.2014. godine do 23.01.2015. godine.

4. Na osnovu odredbi članova 110., 110a. i 111. KZ BiH, u vezi sa članom 392. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP BiH), od optuženih Gorana Jovanovića i Alena Jahića oduzeta je imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnih djela navedenih u izreci pobijane presude, dok su na osnovu odredbe člana 74. KZ BiH od optuženog Alena Jahića oduzeti i predmeti detaljno opisani u izreci pobijane presude.

5. Konačno, na osnovu člana 188. stav 1. ZKP BiH, optuženi su obavezani da nadoknade troškove krivičnog postupka, o čijoj će visini Sud odlučiti posebnim rješenjem nakon što pribavi potrebne podatke, kao i troškove koji se odnose na sudski paušal u iznosu od 500,00 KM, a koji iznos su dužni platiti u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

II. ŽALBE

6. Protiv navedene presude žalbe su blagovremeno izjavili branioci optuženih Gorana Jovanovića i Alena Jahića, advokati Srđan Petrić i Kenan Ademović.

7. Branilac optuženog Gorana Jovanovića, advokat Srđan Petrić, žalbu je izjavio zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava, kao i odluke o krivičnopravnim sankcijama, te oduzimanju imovinske koristi i troškovima krivičnog postupka, sa prijedlogom da vijeće Apelacionog odjeljenja Suda BiH ukine prvostepenu presudu i otvori novi glavni pretres u kojem će se pored izvedenih dokaza predložiti i novi dokazi od strane odbrane, uključujući i ispitivanje svjedoka za koji prijedlog je odbrana odbijena, a sve u cilju donošenja oslobađajuće presude u odnosu na optuženog Gorana Jovanovića, ili pak da se preinači pobijana presuda i donese presuda kojom se optuženi Goran Jovanović u potpunosti oslobađa od odgovornosti po podnesenoj optužnici.

8. Branilac optuženog Alena Jahića, advokat Dr.sci. Kenan Ademović, žalbu je izjavio zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede odredaba krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o krivičnopravnoj sankciji, kao i oduzimanja pokretnih stvari, sa prijedlogom da vijeće Apelacionog odjeljenja Suda BiH žalbu uvaži, prvostepenu presudu preinači i donese oslobađajuću presudu ili pak rješenjem ukine prvostepenu presudu i odredi održavanje glavnog pretresa.

9. Tužilaštvo Bosne i Hercegovine (Tužilaštvo BiH/tužilaštvo) dostavilo je odgovor na žalbu podnesenu od strane advokata Srđana Petrića, branioca optuženog Gorana Jovanovića, sa prijedlogom da Apelaciono vijeće Suda BiH u cijelosti odbije žalbu optuženog kao neosnovanu i potvrdi presudu Suda BiH, broj S1 2 K 020632 16 K od 16.06.2017.godine.

10. Na sjednici vijeća Apelacionog odjeljenja, održanoj dana 08.02.2018. godine, branioci optuženih su u cijelosti ostali kod pismeno podnesenih žalbi i prijedloga, dok je tužilaštvo ostalo kod pismeno podnesenog odgovora.

11. Sjednica vijeća Apelacionog odjeljenja je shodno članu 304. stav 4. ZKP BiH² održana u odsustvu uredno obaviještenog optuženog Alena Jahića.

12. Nakon što je ispitalo pobijanu presudu u granicama istaknutih žalbenih prigovora, u skladu sa odredbom člana 306. ZKP BiH, vijeće Apelacionog odjeljenja (Apelaciono vijeće/Vijeće) je donijelo odluku kao u izreci, iz slijedećih razloga:

13. Prije svega, Apelaciono vijeće smatra da valja istaknuti da drugostepena presuda predstavlja odluku koja je donesena u žalbenom postupku i da kada je u pitanju njeno obrazloženje, da je dovoljno da se u njoj upućuje, odnosno da ona sadrži slaganje (ili neslaganje) sa tvrđenjima i ocjenama nižestepenog suda u tom smislu da žalbeni sud u obrazloženju svoje odluke ukazuje na prihvatljivost (neprihvatljivost) stavova i ocjena nižeg suda, odnosno njegovih utvrđenja sa kojima se slaže (ili ne) (*vidi Evropski sud, Gracica Ruiz protiv Španje, 1999-I, 31 EHRR 589 GC*). Navedeno znači da nije neophodno odgovoriti i obrazložiti svaki žalbeni navod, već je dovoljno da je drugostepeni sud razmotrio osnovna pitanja koja žalbe osporavaju i koja su od odlučujućeg značaja u donošenju konačne odluke o postojanju krivičnog djela i krivične odgovornosti (*vidi Ustavni sud, odluke br. U 62/01 od 5.aprila 2002. godine i AP 352/04 od 23.marta 2005. godine*).

14. S tim u vezi, ovo Vijeće primjećuje da žalbe branilaca prigovore izlažu dosta konfuzno i nesistematično, zbog čega će se odgovor dati samo na one prigovore koji se kao takvi jasno mogu izdvojiti za analizu pobijane presude.

III. BITNE POVREDE ODREDBA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 297. ZKP BIH

A. BITNA POVREDA ODREDBA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 297. STAV 1. TAČKA D)

1. Žalba branica optuženog Alena Jahića

15. Žalbom se navodi da je u konkretnom slučaju došlo do povrede člana 297. stav 1. tačka d) ZKP BiH, kada je Sud odbio prijedlog odbrane da se kao svjedok sasluša Mirsad

---

² „Nedolazak stranaka i branioca koji su uredno obaviješteni ne spriječava održavanje sjednice vijeća.“

Halilović, koji je ... osuđen, a optuženi Alen Jahić oslobođen krivične odgovornosti od istog suda, za isto djelo za koje je presudom Suda BiH oglašen krivim.

16. Apelaciono vijeće izneseni prigovor nalazi neosnovanim.

17. Ovo Vijeće ističe da branilac optuženog Alena Jahića neargumentovano navodi da je došlo do povrede prava na odbranu zbog odbijanja prijedloga za saslušanje svjedoka Mirsada Halilovića. U tom smislu, Apelaciono vijeće ukazuje na odredbu člana 239. stav 2. ZKP-a BiH koja utemeljuje *dužnost sudije, odnosno predsjednika vijeća da se stara za svestrano pretresanje predmeta i otklanjanje svega što odugovlači postupak, a ne doprinosi razrješnju stvari*, a koja odredba bi izgubila smisao kada bi se u svakom slučaju odbijanja prijedloga za izvođenjem određenog dokaza tvrdilo da je došlo do povrede prava na odbranu. S tim u vezi, ovo Vijeće podsjeća da u situaciji kada su određene okolnosti koje se žele dokazati izvođenjem predloženog dokaza već dovoljno razjašnjene kroz druge dokaze, da je odbijanje takvog prijedloga u potpunoj saglasnosti sa principima efikasnosti i ekonomičnosti postupka, naročito ako se uzme u obzir da na konačan ishod glavne stvari nije od utjecaja kvanitet, nego kvalitet dokaza.

18. Obzirom da se ovako isticana povreda direktno naslanja i na princip jednakosti stranaka u postupku, bitno je napomenuti da ravnopravnost stranaka u korištenju procesnih sredstava znači da je sud dužan da svakoj od strana omogući da se koristi svojim procesnim sredstvima na način koji je ne dovodi u nepovoljniji položaj u odnosu na suprotnu stranku, ali to ne znači da se strankama treba omogućiti kvantitativno izvođenje istog broja dokaza, odnosno svih predloženih dokaza bez obzira na relevantnost, jer se to ne odnosi na način na koji sud cijeni dokaze.

19. Konačno, bitno je da je sud razmotrio prijedlog odbrane u tom kontekstu, da je cijenio sve provedene dokaze i na kraju donio svoju odluku kojom prilikom nije vezan formalnim zakonskim pravilima, što je u konkretnom slučaju i učinjeno. Prvostepeni sud je razmotrio prijedlog u vezi saslušanja svjedoka Mirsada Halilovića, te protivno tvrdnjama odbrane o kršenju prava na odbranu, donio odluku za koju mu procesni zakon daje puno ovlaštenje, i koju ovo Vijeće, u vezi sa svim prethodno navedenim, prihvata kao pravilnu:

“U odnosu na svjedoka *Mirsada Halilović* (koji se prema informacijama advokata Kenana Ademović nalazi na izdržavanju kazne zatvora u KPZ Spuž/Crna Gora) Sud je odbio prijedlog za saslušanje iz razloga što je stanje stvari u pogledu predloženih okolnosti na koje bi svjedok bio saslušan (okolnost hapšenja i odnos sa optuženim Alenom Jahić) bilo

dovoljno razjašnjeno tokom postupka, te da bi saslušavanje bilo povezano sa nesrazmjernim poteškoćama, te je navedeni prijedlog ocijenjen kao usmjeren ka bespotrebnom odugovlačenju postupka. ³

20. Dakle, Apelaciono vijeće nalazi nesumnjivim da prvostepeni sud nije počinio žalbom istaknutu povredu, zbog čega se takvi navodi odbijaju kao neosnovani.

B. BITNA POVREDA ODREDAVA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 297. STAV 1. TAČKE F) I G)

1. Žalba branica optuženog Gorana Jovanovića

21. Branilac ističe da je u pobijanoj presudi došlo do povrede člana 297. stav 1. tačka g) ZKP BiH, pri čemu je potrebno da se riješi pravna dilema stvarne nadležnosti Suda BiH ili je potrebno da Sud dostavi zakonsko obrazloženje kako se pred istim vodi postupak protiv optuženog Gorana Jovanovića i Alena Jahića kada ne postoji dokaz o preuzimanju krivičnog postupka od strane BiH, odnosno isti tvrdi da nema odobrenja nadležnog organa o preuzimanju nadležnosti, odnosno odobrenja o ustupanju vođenja krivičnog postupka, pri čemu dolazi i do povrede člana 297. stav 1. tačka f) ZKP BiH.

22. Apelaciono vijeće izneseni prigovor nalazi neosnovanim.

23. Analizirajući pobijanu presudu, ovo Vijeće prije svega uočava navode iste na stranici 31. da *nadležnost Suda BiH nije bila dovedena u pitanje tokom postupka od strane odbrane*, zbog čega nema mjesta isticanju ovakvog prigovora ni u ovoj fazi postupka, pa bi se takvi prigovori imali *a priori* odbiti kao neosnovani. Međutim, Apelaciono vijeće će u svakom slučaju ukazati na svoj zaključak da u predmetnom postupku nije upitna nadležnost Suda BiH (tačka g. člana 297. stav 1. ZKP BiH), pri čemu nije bilo potrebno ni postojanje odobrenja nadležnog organa (tačka f. člana 297. stav 1. ZKP BiH).

24. Naime, optuženi Goran Jovanović, kao i Alen Jahić, prema ličnim podacima, državljani su ..., s čim u vezi se primjenjuje personalni princip primjene krivičnog zakonodavstva BiH. Personalni princip utemeljen odredbom člana 9. stav 2. KZ BiH nalaže

---

³ Strana 22. pobijane presude.

primjenu krivičnog zakonodavstva BiH prema državljaninu ... koji van teritorije BiH počinio bilo koje krivično djelo, s čim u vezi su uslovi dodatno razrađeni u stavu 5. istog člana, gdje se navodi da se počinitelj treba zateći na teritoriji BiH ili biti izručen.

25. Dakle, kada se cijeni činjenica da su oba optužena državljanini ..., kao i da je jedan od njih – Goran Jovanović na teritoriji iste države lišen slobode, a da je drugooptuženi Alen Jahić istoj državi izručen, onda je očigledno da se direktno primjenjuje krivično zakonodavstvo BiH po personalnom principu, a da prigovori odbrane usmjereni na postojanje bitne povrede iz tačke f) člana 297. stav 1. ZKP BiH ostaju bez činjenične i zakonske osnove.

26. U pogledu tvrdnji odbrane o navodnoj povredi i iz tačke g) člana 297. stav 1. ZKP BiH, ovo Vijeće, pored već istaknute činjenice da odbrana istu nadležnost ranije nije osporavala, ukazuje da je prvostepeni sud pravilno zaključio da se ista utvrđuje iz činjeničnopravnog opisa radnji koje su optuženim stavljene na teret (međunarodna dimenzija prodaje opojne droge), što u vezi sa već prethodno istaknutim obrazloženjem u vezi tačke f) istog člana, čini nepobitan temelj nadležnosti kako ovog Suda, tako i krivičnog zakonodavstva uopšte.

C. BITNA POVREDA ODREDABA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 297. STAV 1. TAČKA H)

1. Žalba branica optuženog Gorana Jovanovića

27. Branilac u žalbi navodi da Sud pobijanom presudom, u odnosu na prvooptuženog Jovanovića nije odlučio o tački 1. optužnice, odnosno o odgovornosti prvooptuženog za krivično djelo iz člana 195. stav 1. KZ BiH, te da je na taj način učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka h) - jer presudom nije potpuno riješen predmet optužbe.

28. Apelaciono vijeće iznesene prigovore nalazi neosnovanim.

29. Optuženom Goranu Jovanoviću je optužnicom stavljeno na teret da je radnjama opisanim u tački 1. iste počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelima Pranje novca iz člana 209. stav 1. KZ BiH i Neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 1. istog Zakona, dok je pobijanom presudom u tački 1. izreke oglašen krivim da je počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana

250. stav 2. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom Pranje novca iz člana 209. stav 1. KZ BiH. S tim u vezi Apelaciono vijeće nalazi da je prvostepeni sud u pobijanoj presudi iznio valjane razloge zbog kojih smatra da se u konkretnom slučaju nisu ostvarila obilježja krivičnog djela Neovlašteni promet opojnim drogama, zbog čega je ista kvalifikacija ispuštena iz same izreke presude. Cijeneći da su tako izneseni razlozi potpuno utemeljeni, obzirom da je nesporno da se radnje optuženog Jovanovića ne mogu podvesti niti pod jednu alternativnu inkriminaciju u okviru krivičnog djela Neovlašteni promet opojnim drogama, Apelaciono vijeće nalazi da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je iz izreke presude samo izostavio spornu kvalifikaciju krivičnog djela Neovlašteni promet opojnim drogama, obzirom da je stav Apelacionog odjeljenja Suda BiH da u ovakvim slučajevima prvostepeni sud nije u obavezi donositi oslobađajuću presudu, već je dovoljno u obrazloženju dati razloge zašto su pojedine radnje i posljedice izostavljene iz izreke presude, što je pobijanom presudom i učinjeno. U slučaju kada se optužnicom optuženim stavlja na teret više tačaka optužnice izvršenjem i drugih djela koja nisu vezana istom činjeničnom osnovom, bilo bi primjereno donijeti presudu kojom se optuženi oslobađa svake ili svih konkretnih tačaka optuženja.

30. Dakle, u konkretnom slučaju, a nasuprot tvrdnjama odbrane, ne radi se o tome da je prvostepeni sud propustio da odluči o dijelu optuženja, već je opravdano ispustio inkriminaciju koja se tiče krivičnog djela Neovlašteni promet opojnim drogama, obzirom da je našao da se radnjama optuženog isto djelo nije ostvarilo, o čemu je dao i valjano obrazloženje.

D. BITNA POVREDA ODREĐABA KRIVIČNOG POSTUPKA IZ ČLANA 297. STAV 1. TAČKA K)

1. Žalbe branilaca optuženih Gorana Jovanovića i Alena Jahića

31. Branioци na dosta konfuzan način ističu postojanje bitnih povreda, preklapajući različite žalbene osnove, kao i činjenice na kojima iste zasnivaju, zbog čega žalbe ostavljaju utisak apsolutne nesistematičnosti, te Vijeće dovode u otežani položaj postupanja radi takve nepodobnosti. Navedeno naročito dolazi do izražaja kod ovog žalbenog osnova. Međutim, poštujući pravo na djelotvoran pravni lijek, kao i na odbrane optuženih, ovo Vijeće će izdvojiti relevantne žalbene dijelove koji po svojoj sadržini tvore navodnu povredu iz tačke k) člana 297. stav 1. ZKP BiH.

32. Branilac optuženog Jovanovića ukazuje na nedostatak kvalitetnih i zakonito pribavljenih dokaza i utvrđenja, koji bi se mogli poduzeti samo u situaciji pravosnažno okončanih postupaka, što u konkretnom slučaju nije situacija, čime branilac ukazuje na povredu člana 297. stav 1. tačke d) i j) ZKP BiH, te da u svojoj ukupnosti čine izreku presude nerazumljivom i protivrječnoj samoj sebi odnosno razlozima, čime je učinjena povreda člana 297. stav 1. tačka k) (strana 2. žalbe). Također, pod ovakav osnov branilac očigledno podvodi i pitanje nezakonitost provedenih posebnih istražnih radnji, obzirom da tvrdi da je odbijanje njegovog prigovora na zakonitost istih dovelo u pitanje zaključivanje van svake razumne sumnje, kao i do odsustva ocjene dokaza.

33. Branilac optuženog Jahića navodi da je došlo do povrede člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH, jer je presuda kontradiktorna i protivrječna sama sebi, obzirom da Sud zauzima stav da se ocjena dokaza zasniva na principu slobodne ocjene, gdje Sud nije vezan utvrđenim činjeničnim stanjem od strane drugih sudova, a u nastavku svoje presude Sud u cjelosti prihvata dokaze koje je prihvatila Holandska policija.

34. Apelaciono vijeće iznesene prigovore nalazi neosnovanim

35. *Prima facie* analiza pobijane presude, a kako se to zahtijeva prema standardima za preispitivanje presude sa osnova bitnih povreda, ne ukazuje na postojanje opisane bitne povrede. Pretresno vijeće je u cijelosti postupilo u skladu sa odredbom člana 290. stav 7. ZKP BiH, koji propisuje da sudeće vijeće ima za obavezu navesti *činjenice* na koje se oslanja. U tom smislu bitno je naglasiti da ovakav pristup ne znači da se presuda u izvođenju zaključaka o odlučnim činjenicama morala osvrnuti na svaki pojedinačni dokaz, te kako i na koji način ga je dovela u vezu sa ostalima, kako se to žalbom pogrešno potencira, već da je pobrojala i sadržajno iznijela one dokaze koji su bili od pretežnog značaja u izvođenju zaključaka o odlučnim činjenicama. Dakle, sa aspekta formalne ispravnosti pobijane presude, Apelaciono vijeće izvodi zaključak da je pretresno vijeće iznijelo dovoljne i u svemu prihvatljive razloge za svoje stavove i činjenična utvrđenja osloncem na relevantne dokaze koji potkrijepljuju cjelinu stava koji je taj sud zauzeo, o čemu će detaljnije biti riječi u nastavku obrazloženja. Stoga, nalazeći da je prvostepeni sud na zakonitim i u svemu potpunim dokazima, koji čine zatvorenu činjeničnu podlogu za donošenje konačne odluke, donio svoju odluku, Apelaciono vijeće zaključuje da je paušalan prigovor odbrane optuženog Jovanovića da je zbog nedostatka kvalitetnih i zakonito pribavljenih dokaza i utvrđenja došlo u svojoj ukupnosti do povrede iz tačke k) člana 297. stav 1. ZKP BiH.

36. Također, odbrana optuženog Jovanovića ističe paušalan prigovor u pogledu pitanja zakonitosti provođenja posebnih istražnih radnji, bez ikakvog obrazloženja, samo konstatujući da je prigovor branioca na zakonitost rezultata posebnih istražnih radnji odbijen.

37. Neosnovan je i prigovor branioca optuženog Jahića, koji ističe da je presuda kontradiktorna sama sebi, obzirom da Sud tvrdi da nije vezan činjeničnim stanjem od strane drugih sudova, a nadalje u cijelosti prihvata dokaze Holandske policije. Ovakvim navodima branilac očigledno još jednom pokušava da preko pravosnažnih presuda donesenih u drugim državama, a koje istoj odbrani očigledno odgovaraju, pokuša ekskulpirati optuženog od krivične odgovornosti. Međutim, takvi navodi odbrane su apsolutno neosnovani, obzirom da se ne može porediti činjenica preuzimanja dokaza koji se tiču konkretno optuženih lica u ovom predmetu, sa presudama donesenim u drugim predmetima po kojima ne postoji subjektivni identitet sa optuženim Jahićem, kao ni u konačnici s optuženim Jovanovićem. Apelaciono vijeće će se po pitanju presuda koje odbrane kontinuirano potenciraju, osvrnuti u okviru žalbenog osnova pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

IV. POGREŠNO ILI NEPOTPUNO UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE

1. Žalba branioca optuženog Gorana Jovanovića

38. Žalba tvrdi da pobijana presuda nije dala odgovor na pravilnu primjenu odredbe člana 209. KZ BiH, odnosno navodi da nije dokazano postojanje ovog krivičnog djela. U tom smislu, branilac ističe da se činjenično stanje nije moglo zasnovati samo na krvnom srodstvu optuženog Gorana Jovanovića i njegovog brata H.Z.J., i pretpostavci da je H.Z.J. formirao grupu za organizovani kriminal, te svom bratu Goranu Jovanoviću naložio da tačno neutvrđeni iznos novca stavi u legalne tokove. Odbrana nadalje tvrdi da pobijana presuda izvodi pogrešne zaključke, te apostrofira da se sporna garaža morala prodati, pa tek onda novac dobijen takvom prodajom položiti na bankovni račun optuženog Jovanovića ili neke njemu bliske osobe, jer su se samo tako, prema mišljenju odbrane, mogla ostvariti obilježja krivičnog djela pranje novca.

39. Odbrana se posebno dotiče provedenog finansijskog vještačenja od strane ranije odbrane optuženog Jovanovića, te sudskih rješenja koja ukazuju da je optuženi posjedovao i aparate za igru na sreću, koju djelatnost nije registrovao, zbog čega je i prekršajno kažnjavao, čime se razlika između oduzetog novca i ukupnih prihoda nije mogla prikazati u okviru provedenog vještačenja, jer se navedena radnja obavljala bez dozvole nadležnih organa.

40. Konačno, odbrana tvrdi da se pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje ogleda i u tome da nije vršena analiza glasova u presretnutim komunikacijama kako bi se označio i obilježio nosilac navedenog glasa, čime se dodatno potkrepljuje stav iste o povredi prava na fer i pravično suđenje, kao i član 8. EKLJP.

41. Apelaciono vijeće iznesene prigovore nalazi neosnovanim.

42. Prije svega, ovo Vijeće nalazi da žalba odbrane parcijalno pristupa pravilnim utvrđenjima prvostepenog suda, pogrešno smatrajući da je tačka 1. izreke pobijane presude u osnovi isključivo zasnovana na komunikacijama optuženog Gorana Jovanovića sa njegovim bratom, što prema mišljenju iste uporište temelji samo na krvnom srodstvu. Naime, kod donošenja ovakvih zaključaka branilac previđa niz drugih okolnosti koje je prvostepeni sud cijenio kako zasebno, tako i u njihovom sadejstvu i čija je analiza prethodila donošenju konačne odluke. Prvostepeni sud pravilno konstatuje da učestalost komunikacija između Gorana Jovanovića i H.Z.J. po osnovu krvnog srodstva nije bila sporna ni za optužbu. Međutim, kada se brojnost takvih komunikacija dovede u vezu sa samom sadržinom istih, odnosno činjenicom da se koriste šifrovani termini, kao i da se iste komunikacije ne završavaju samo između optuženog i njegovog brata, nego imaju dalju razradu u komunikacijama sa drugim članovima grupe, također u šifrovanim izrazima, onda ni za ovo Vijeće, kao i ni za prvostepeno, ne postoji ni najmanja sumnja u pogledu uloge i radnji optuženog.

43. U tom smislu, Apelaciono vijeće cijeni da ni identitet optuženog u predmetnim komunikacijama nije sporan, pa čak ni kada odbrana ističe prigovor potrebe navodnog vještačenja glasova. Naime, iz pobijane presude proizilazi da optuženi tokom prvostepenog postupka nisu sporili da su sagovornici u konkretnim razgovorima, niti da to nisu bili njihovi brojevi telefona, već su očigledno samo dovodili u pitanje sadržinu samih razgovora, odnosno zaključke da iz istih proizilaze dokazi za inkriminisane radnje. Stoga, ovo Vijeće nalazi da ovakvim prigovorom odbrana na još jedan način pokušava izbjeći

krivičnu odgovornost, obzirom da zbog neuspješnog osporavanja suštine predmetnih komunikacija, sada ide korak dalje i spori uopšte učešće u istima, odnosno sam identitet učesnika u ktim komunikacijama.

44. U pokušaju uspostavljanja teze odbrane, neuspješnim se ukazuju i prigovori kojima se tvrdi da nisu ostvarena obilježja krivičnog djela Pranje novca, a iz razloga što je, prema mišljenju odbrane, predmetnu garažu trebalo prodati, pa tek onda novac dobijen takvom prodajom položiti na bankovni račun optuženog Jovanovića ili neke njemu bliske osobe. Apelaciono vijeće, protivno ovakvim navodima, ukazuje da je jedan od modela „pranja novca“ upravo kupovina kapitala sa gotovinom - pojedinci kupuju veće predmete kao što su automobili, plovila, nekretnine, umjetnine i drago kamenje. Dakle, prodajom predmetne garaže, kako to odbrana potencira, kapital bi bio preprodan za dalje pranje sredstava stečenih kriminalom, ali isto nije neophodno za postojanje predmetnog krivičnog djela. Isto djelo postoji već samim zaprimanjem takvog novca od strane optuženog, kada je isti svjestan da takav novac potječe od kriminalnih aktivnosti, naročito u konkretnom slučaju gdje je njegova uloga u organizovanoj grupi definisana upravo kroz obilježja ovog djela.

45. Konačno, do drugačijeg zaključka ne dovode ni navodi odbrane o navodnom nelegalnom poslovanju sa igrama na sreću, kojim prihodima ista pokušava opravdati sporni novac koji se javlja u razlici prihoda i rashoda. Naime, prvostepeni sud u dijelu obrazloženja pod tačkom 13. Odluka o oduzimanju imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom, daje jasnu i preciznu analizu nalaza vještaka finansijske struke, pri čemu sukobljava nalaze vještaka odbrane i optužbe, zbog čega kod ovog Vijeća ne ostavlja ni najmanju sumnju u to da je činjenično stanje potpuno i pravilno utvrdio.

2. Žalba branioca optuženog Alena Jahića

46. Branilac tvrdi da je iz video nadzora i ostalih dokaza, a koji su navodno jedini dokazi Tužilaštva BiH, Sud mogao utvrditi koja su to lica koja su predala drogu u kafiću u Holandiji i kod koga je nađena ta droga pri zaustavljanju tih lica u vozilima od strane policije Kraljevine Holandije, ali da u svakom slučaju u tim hapšenjima nije bilo Alena Jahića, što znači da Sud BiH nije imao pouzdane dokaze na osnovu kojih bi mogao donijeti osuđujuću presudu.

47. U suštini, žalba smatra da se pobijana presuda zasniva na pretpostakama.

48. Apelaciono vijeće iznesene prigovore nalazi neosnovanim.

49. Ovo Vijeće cijeni da branilac optuženog Jahića paušalno prigovara utvrđenom činjeničnom stanju, osvrćući se djelimično na isto, pokušavajući pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje narušiti samo sa aspekta dešavanja od 01.11.2012. godine u dijelovima u kojima se optuženi ne pojavljuje, a previđajući sve druge dokaze koji istog nesumnjivo smještaju u vrijeme i mjesto inkriminacija.

50. Žalba se apsolutno ne dotiče zaključka prvostepenog suda da je zapravo presretnutim telefonskim razgovorima koji su izvedeni tokom pretresa utvrđena intenzivna telefonska komunikacija prije izvršenja, za vrijeme i poslije izvršenja krivičnog djela iz tačke 2. izreke presude, odnosno poslije zaplijene opojne droge kokain, i to sve između članova organizovane grupe. S tim u vezi, prvostepeni sud pravilno dovodi u vezu telefonske komunikacije sa snimcima pribavljenim primjenom mjere opservacije, te ostalim izvedenim dokazima, a posebno pravosnažnim sudskim odlukama, iskazima svjedoka te oduzetim predmetima, na osnovu čega potvrđuje identitet učesnika u događaju od 01.11.2012. godine, njihove aktivnosti i kretanje u označenom periodu, te reakcijama na okolnost da je opojna droga kokain zaplijenjena od strane holandske policije.

51. Dakle, cijeneći detaljnu analizu prvostepenog suda koja čini nepobitnu činjeničnu osnovu za donošenje odluke o krivici optuženog Jahića, nasuprot paušalnim i parcijalnim tvrdnjama odbrane, ni ovo Vijeće nema ni najmanju sumnju u to da je upravo Alen Jahić akter inkriminisanog događaja iz tačke 2. izreke pobijane presude.

(a) Činjenično stanje sa aspekta ...

52. Branilac optuženog Jahića kroz cijelu žalbu potencira pitanje ..., tvrdeći da su iste dokaz da optuženi Jahić nije počinio predmetno krivično djelo, te zaključujući da je pobijana presuda zanovana samo na indicijama ili pretpostavkama koje ne mogu biti osnov za ispravnu i zakonitu presudu.

53. S tim u vezi, Apelaciono vijeće nalazi da ovakav prigovor valja preispitati u okviru žalbenog osnova pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, obzirom da posljedica bilo prihvatanja ili neprihvatanja takvog prigovora, ima direktne reperkusije na činjeničnu osnovu predmeta.

54. U konkretnom slučaju, ovo Vijeće je našlo da su ovakvi prigovori odbrane neosnovani.

55. Naime, kako to iz pobijane presude proizilazi, odbrana optuženog Jahića je i u prvostepenom postupku svoju tezu zasnivala na pravosnažno okončanom postupku protiv Mirsada Halilovića u Crnoj Gori. Međutim, ovo Vijeće prije svega dijeli stav prvostepenog suda da nije vezan utvrđenim činjeničnim stanjem od strane drugih sudova, niti da isto sud obavezuje u bilo kom smislu. U tom pogledu, Apelaciono vijeće podsjeća da se ovakav zaključak pravilno zasniva na principu slobodne ocjene dokaza koji je utemeljen procesnim zakonom i apsolutno oslobođen od bilo kojih formalnih dokaznih pravila, te koji je ograničen jedino zakonitošću dokaza. Kako to i prvostepeni sud ispravno primjećuje, presude drugih sudova (prema stavu Apelacionog vijeća čak i istog Suda obzirom da naš pravni sistem ne poznaje precedentno pravo), mogu imati jedino eventualno potkrijepljujuće dejstvo, ali nikako odlučni značaj za krivicu optuženih.

56. U svojim istrajavanjima da je trebalo uzeti u obzir presude ..., odbrana se dotaknula i pitanja da li se u odnosu na Alena Jahića radi o presuđenoj stvari, ističući da je Mirsad Halilović pravosnažno oslobođen za radnje prethodnog dogovora i predaje droge Alenu Jahiću. Odbrana iz navedenog crpi zaključak da se onda Alen Jahić pobijanom presudom nije mogao osuditi za predmetnu inkriminaciju. Međutim, Apelaciono vijeće, kao i prvostepeni sud, nalazi da je jasno da se ne radi o presuđenoj stvari u odnosu na optuženog Alena Jahića. Naime, presude na koje se odbrana poziva po svom subjektivnom identitetu odnose se isključivo na lice Mirsad Halilović, zbog čega iste ne mogu biti ni od kakvog utjecaja na pitanje krivice optuženog Alena Jahića u postupku koji se vodi protiv njega po optužnici Tužilaštva BiH, po kojoj je pobijana presuda i donesena.

57. U vezi sa prethodno navedenim, odbrana uspostavlja i prigovor da je prvostepeni sud pobijanu presudu zasnovao na indicijama i pretpostavkama, a da je to nezakonito. Međutim, Apelaciono vijeće podsjeća da dokazivanje putem posrednih dokaza-indicija nije samo po sebi protivno načelima pravičnog suđenja iz člana 6. stav 1. Evropske konvencije, ali svakako da za dokazivanje indicijama vrijedi pravilo da indicije moraju djelovati kao čvrst zatvoren krug koji dopušta samo jedan zaključak u odnosu na relevantnu činjenicu, te da objektivno potpuno isključuje mogućnost drugačijeg zaključka u

odnosu na istu činjenicu.⁴ Da se prvostepeni sud upravo rukovodio predmetnim standardom, dokazuju navodi istog na stranici 66. pobijane presude, gdje se zaključuje da se u konkretnom slučaju radi o nizu indicija visokog stepena vjerovatnoće koje djeluju kao zatvoren krug dokaza i dozvoljavaju samo jedan opravdan zaključak, te objektivno isključuju bilo kakvu drugu mogućnost.

58. Konačno, a u vezi sa navedenim, žalba pogrešno tvrdi i da pobijana presuda poprima dvostruke aršine, odnosno da odbija prihvatiti ..., jer nije vezana utvrđenim činjeničnim stanjem drugih sudova, a da se zatim služi dokazima koje je prikupila policija u Holandiji. Za Apelaciono vijeće je nejasno na koji način žalba svoje uporište za tvrdnje o dvostrukim aršinima suda pronalazi u uporedbi pravno apsolutno neuporedivih pitanja. Nejasno je kako se činjenica ocjene dokaza koji i jesu prikupljeni u sklopu istrage protiv optuženog Jahića, može porediti sa činjenicom neprihvatanja pravosnažnih presuda koje u svom supstratu se ne dotiču pitanja krivice istog optuženog, već drugog lica. Apelaciono vijeće je ovo pitanje već djelimično obrazložilo u sklopu bitne povrede iz tačke k) člana 297. stav 1. ZKP BiH.

3. Dokazanost postojanja grupe za organizovani kriminal i pripadnost optuženih

59. Iako pitanje postojanja grupe za organizovani kriminal kroz svoju žalbu najviše izlaže branilac optuženog Jovanovića, Apelaciono vijeće je našlo za shodnim isto posebno obrazložiti, cijeneći da se davanje odgovora na ovakav prigovor usko veže za oba optužena.

60. U suštini, odbrana tvrdi da zaključak o postojanju grupe za organizovani kriminal u konkretnom slučaju nema uporište u članu 1. tačka 20. KZ BiH, obzirom da elementarno nije utvrđeno postojanje, a kamoli funkcionisanje grupe za organizovani kriminal. Ovakav zaključak odbrana crpi u činjenici da je postupak protiv L.M. izdvojen, kao i činjenici presuđenja u odnosu na Aleksandru Desnicu u ..., te Mirsada Halilovića u ... i sasvim nespornu činjenicu prekida postupka protiv navodnog organizatora H.Z.J.

61. Apelaciono vijeće izneseni prigovor nalazi neosnovanim.

---

⁴ Odluka Ustavnog Suda BiH, broj AP 3731/15 od 20.12.2017.

62. Prilikom ocjene dokaza prvostepeni sud je vodio računa o prirodi inkriminacija koje se stavljaju na teret optuženim, a koje se sintetizuju u pojmu organizovanog kriminala izvršenog od strane pripadnika organizovane kriminalne grupe. To upućuje već po njenoj samoj prirodi na uzajamnu povezanost članova te grupe i „podjeli uloga“, a time, gledano i sa aspekta dokazivosti da se radnje njenih aktera ne mogu izolovano posmatrati već se moraju sagledavati u svojoj ukupnosti, što uključuje i njihov pojedinačan doprinos ukupnom kriminalnom efektu. Pripadnost organizovanoj kriminalnoj grupi je upravo distinktivno obilježje koje ovu vrstu kriminalnih aktivnosti bitno razdvaja od ostalih oblika kriminalnog ponašanja, čak i kad su u pitanju potpuno ista krivična djela (npr. pranje novca) koja nisu izvršena od strane kriminalne organizacije i u vezi s njenim djelovanjem.

63. Gledano sa materijalnopravne strane organizovani kriminal koji se izmijenjenom optužnicom stavlja na teret optuženim, karakteriše postojanje: visokog stepena organizovanosti, što najčešće uključuje postojanje prethodnog dogovora, planiranja, izdavanje naređenja, itd., a što prvostepena presuda pravilno primjećuje, ističući da je konkretna grupa imala sve elemente koji su neophodni za postojanje i djelovanje ovakve organizacije – svaki član je imao svoju ulogu u lancu izvršenja radnji koje su sadržavale obilježja krivičnih djela za koje se može izreći kazna zatvora tri godine ili teža, utvrđena hijerarhija, provođenje radnji kao i obavještanje o provedenim radnjama, te kontinuirani telefonski razgovori (uz korištenje šifrovanih termina).

64. S tim u vezi, Apelaciono vijeće ukazuje da se postojanje grupe može utvrditi i bez činjenice da su pravosnažno presuđena sva lica koja navodno pripadaju istoj (ili je organizuju), obzirom da se već prilikom utvrđivanja da li ista postoji jasno ukazuje postojanje tri ili više članova iste, gdje spoznaja o definitivnom identitetu tih članova, odnosno njihovom presuđenju, nije odlučujuća. Ono što je bitno jeste da sud nesumnjivo utvrdi da postoje članovi grupe sa svojim jasnim ulogama, pa činjenica da su pobijanom presudom presuđena samo dva člana grupe, ni na koji način ne narušava dokazanu činjenicu postojanja grupe, obzirom da su isti upravo i presuđeni po svojim jasno dokazanim ulogama koje su imali u sastavu takve organizacije. Pri tome, ovo Vijeće ponovo apostrofiraju da činjenica da su neki drugi članovi, za čiju pripadnost grupi se osnovano sumnja, ali koji nisu predmetom ovog postupka, imaju pravosnažne presude, pa i oslobađajuće, u drugim državama, nije od odlučnog značaja. Sud ne ulazi u činjenično stanje utvrđeno od strane drugih sudova.

V. POVREDA KRIVIČNOG ZAKONA

1. Žalba branioca optuženog Alena Jahića

65. Iz žalbe očigledno proizilazi da ista u konačnici zaključuje da predmetno djelo Neovlašteni promet opojnim drogama nema međunarodnu dimenziju, jer ista navodi: „...*da je djelo izvršeno u Holandiji i to samo u toku jednog dana i jedanput i nigdje više...*“.

66. Apelaciono vijeće izneseni prigovor nalazi neosnovanim.

67. Cijeneći činjenicu da je ovo Vijeće u potpunosti prihvatilo činjenično stanje utvrđeno pobijanom presudom, a iz kojeg između ostalog proizilazi i činjenica pripadnosti grupi za organizovani kriminal, gdje je uloga Alena Jahića definisana kroz događaj da je nakon prethodno izvršenih dogovora, dana 01.11.2012. godine, u Roterdamu/Kraljevina Holandija preuzeo 7.811,00 grama opojne droge kokain, koju je dalje distribuirao, te uzimajući u obzir da je već dat osvrt na utvrđeno činjenično stanje, naravno u okviru koliko su to žalbeni navodi dozvoljavali, to je nesporno da je prvostepeni sud na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, ispravno primijenio materijalno pravo.

VI. ODLUKA O KRIVIČNOPRAVNOJ SANKCIJI I ODUZIMANJU IMOVINSKE KORISTI

1. Žalba branioca optuženog Gorana Jovanovića

68. Branilac detaljno ne obrazlaže na osnovu kojih razloga pobija odluku o visini krivičnopravne sankcije, kao i oduzimanju imovinske koristi pribavljene izvršenjem krivičnog djela i predmeta, obzirom da je njegov prijedlog usmjeren isključivo da treba donijeti odluku o oslobađanju o odgovornosti. Međutim, ista je svakako preispitana slijedom proširenog dejstva žalbe, temeljem odredbe člana 308. ZKP BiH⁵.

---

⁵ Žalba zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ili zbog povrede krivičnog zakona podnesena u korist optuženog sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji i o oduzimanju imovinske koristi (član 300.).

69. S tim vezi Apelaciono vijeće primjećuje da branilac u uvodu žalbe pobijanu presudu osporava i u dijelu odluke o troškovima. Ali kako isti ne pruža apsolutno nikakvo obrazloženje u vezi sa tim, a cijeneći da takav žalbeni osnov nije u okviru instituta proširenog dejstva žalbe, to isti neće biti ni preispitan.

2. Žalba branioca Alena Jahića

70. Branilac tvrdi da je i glavna i sporedna kazna odmjerena drastično visoko, ponovo potencirajući da dokaza za presuđenje u svakom slučaju nije bilo, te osporavajući i oduzimanje pokretnih stvari. I ove navode Vijeće prihvata u smislu proširenog dejstva žalbe (član 308. ZKP BiH). Navodi su sami po sebi paušalni, neobrazloženi i kao takvi nepodobni za preispitivanje.

3. Zaključak Apelacionog vijeća

71. Apelaciono vijeće sve prethodno navedene prigovore, koji bi imali za cilj bilo kakvu promjenu u visini izrečenih kazni zatvora ili sporedne kazne (u odnosu na optuženog Alena Jahića), te odluke o oduzimanju imovinske koristi, smatra neosnovanim.

72. Naime, analizirajući zaključke prvostepenog suda iznijete u pobijanoj presudi u dijelu odluke o kazni, ovo Vijeće nalazi da su isti pravilni, te utemeljeni na svim relevantnim okolnostima koje su od utjecaja pri odmjerenju kazne. Apelaciono vijeće primjećuje da je prvostepeni sud cijenio sve okolnosti na strani optuženih, odnosno potpunom individualizacijom otežavajućih i olakšavajućih okolnosti za svakog optuženog, pri tom pravilno primjenjujući odredbe materijalnog zakona koje se primjenjuju prilikom odmjerenja kazne. Dakle, analizom pobijane presude u ovom dijelu, Apelaciono vijeće nalazi da je prvostepeni sud pravilno zaključio da će se ovakvom vrstom i mjerom izrečene krivičnopravne sankcije utjecati na optužene da ubuduće ne čine krivična djela, da će se podstaknuti njihov preodgoj, odnosno da će se ostvariti zahtjevi specijalne prevencije. Pri tome, ovo Vijeće dijeli stav prvostepenog suda da će se izrečenom kaznom ostvariti svrha i generalne prevencije, kao i da ista predstavlja adekvatan odraz osude krivičnog djela od strane društvene zajednice.

73. Također, prvostepeni sud je pravilno primjetio izraženo koristoljublje na strani optuženog Alena Jahića, zbog čega je istom izrekao i sporednu kaznu, koja je za ovo Vijeće dovoljno i pravilno obrazložena.

74. Kod ovakvog stanja stvari, Apelaciono vijeće cijeni da je prvostepeni sud ispravno postupio i prilikom obligatorne primjene članova 110., 110a. i 111. KZ BiH, odnosno kada je od optuženih oduzeo imovinsku korist stečenu krivičnim djelom.

75. U skladu sa navedenim, a na osnovu člana 310. stav 1. u vezi sa članom 313. ZKP BiH, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar:

Ena Granić Čizmo

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A**

Mirza Jusufović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.